

Briuselis, 2025 m. spalio 2 d.
(OR. en)

13296/1/25
REV 1

SOC 627
EMPL 413
ECOFIN 1254
EDUC 364

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai
Dalykas:	Pagrindinės Užimtumo komiteto gairės, grindžiamos metine užimtumo rodiklių ataskaita ir Užimtumo rodiklių apžvalga (2025 m.) – Pritarimas

Delegacijoms priede pateikiamos pagrindinės Užimtumo komiteto (EMCO) gairės, grindžiamos 2025 m. metine užimtumo rodiklių ataskaita (MURA) ir 2025 m. Užimtumo rodiklių apžvalga (URA); 2025 m. rugsėjo 25 d. Užimtumo komitetas patvirtino jų galutinę redakciją ir dabar siekiama, kad 2025 m. spalio 17 d. joms pritartų Taryba.

Visas MURA tekstas pateikiamas dok. 13296/25 ADD 1.

URA pateikiama dok. 13296/25 ADD 2.

Pagrindinės Užimtumo komiteto gairės, grindžiamos 2025 m. metine užimtumo rodiklių ataskaita ir Užimtumo rodiklių apžvalga

1. Užimtumo komitetas (EMCO), vadovaudamasis SESV 150 straipsniu jam suteiktais įgaliojimais, parengė Tarybai skirtą metinę užimtumo padėties Europos Sąjungoje apžvalgą. Ši apžvalga grindžiama 2025 m. Užimtumo rodiklių apžvalga (URA)¹, kurią rengiant vykdoma pažangos siekiant pagrindinių ES ir nacionalinių tikslų iki 2030 m. užimtumo ir suaugusiųjų mokymosi srityse stebėseną ir kurioje trumpai apžvelgiami pagrindiniai iššūkiai užimtumo srityje ir pateikiami geri darbo rinkos rezultatai visoje ES ir kiekvienoje valstybėje narėje.
2. Pagrindinės šių metų URA išvados, dėl kurių EMCO rodiklių grupė susitarė gegužės mėn., apibendrinamos 2025 m. metinėje užimtumo rodiklių ataskaitoje (MURA). Jomis papildomos EMCO atliktos Tarybos konkrečioms šalims skirtų rekomendacijų (KŠSR) ir kitų Tarybos rekomendacijų, susijusių su Komiteto įgaliojimais pagal Europos semestrą, įgyvendinimo daugiašalės priežiūros išvados, įskaitant 2025 m. EMCO ir SAK socialinės konvergencijos peržiūrų išvadas, grindžiamas Komisijos atlikta aukštynkryptės socialinės konvergencijos analize pagal socialinės konvergencijos sistemą².

¹ URA grindžiama bendros vertinimo sistemos (BVS) rezultatais. BVS yra rodikliais grindžiama vertinimo priemonė, kurią bendrai parengė EMCO, Socialinės apsaugos komitetas (SAK) ir Europos Komisija, kuri apima bendras ir konkrečias politikos sritis pagal užimtumo gaires ir kuria siekiama nustatyti pagrindinius iššūkius ir gerus darbo rinkos rezultatus šiose srityse ir padėti valstybėms narėms nusistatyti prioritetus.

² Žr. [2025 m. bendrą užimtumo ataskaitą](#) dėl socialinės konvergencijos sistemos pirmojo etapo analizės ir balandžio 11 d. Komisijos [tarnybų darbinį dokumentą](#) dėl socialinės konvergencijos sistemos antrojo etapo analizės. 2025 m. gegužės 13 d. EMCO ir SAK atliko šalių peržiūrą pagal socialinės konvergencijos sistemą.

3. MURA pateikiama pagrindinių darbo rinkos rodiklių analizė, naudojant naujausius 2024 m. ES darbo jėgos tyrimo metinius duomenis ir pažangos siekiant tikslų iki 2030 m. ataskaitas, taikant metodiką, kuriai EMCO rodiklių grupė pritarė atitinkamai 2022 ir 2024 m. Be to, ataskaitoje pateikiama pagrindinių iššūkių užimtumo srityje ir gerų darbo rinkos rezultatų visoje ES ir kiekvienoje valstybėje narėje teminė analizė ir santrauka, padedančios nustatyti pagrindinius ateinančių metų ES prioritetus. Be to, nustatomos tendencijos, kurias reikia stebėti, ir teigiamos pastarojo meto tendencijos, kurios yra bendros kelioms valstybėms narėms, daugiau dėmesio skiriant horizontaliajam pokyčių valstybėse narėse aspektui.
4. 2024 m. ES darbo rinka išliko atspari. Nepaisant nedidelio BVP augimo, 2024 m. ES ekonomikoje, palyginti su 2023 m., sukurta 1,73 mln. naujų darbo vietų, o tai rodo, kad užimtumas toliau didėja. ES užimtumo lygis (20–64 m. amžiaus asmenų grupėje) padidėjo iki 75,8 % 2024 m., palyginti su 75,3 % 2023 m. Tai didžiausias rodiklis, užregistruotas nuo 2009 m., kai buvo pradėtos stebėti laiko eilutės, kuris rodo augimą ketverius metus iš eilės po to, kai dėl COVID-19 pandemijos 2020 m. jis buvo sumažėjęs iki 71,7 %.
5. Vertinant pagal amžių suskirstytus duomenis, 20–29 m. amžiaus jaunuolių užimtumo lygis ES 2024 m. išliko nepakitęs – 66,0 %, o 30–54 m. amžiaus asmenų užimtumo lygis šiek tiek padidėjo 0,4 procentinio punkto iki 83,4 %. Be to, tęsėsi ilgalaikė vyresnio amžiaus (55–64 m.) darbuotojų užimtumo lygio didėjimo tendencija: 2024 m. jis padidėjo 1,3 procentinio punkto, palyginti su 2023 m., iki 65,2 %, o nuo 2009 m. – iš viso 22,0 procentiniais punktais.
6. 2024 m. ES lyčių užimtumo skirtumas, apibrėžiamas kaip 20–64 m. amžiaus vyrų ir moterų užimtumo lygio skirtumas, šiek tiek sumažėjo 0,2 procentinio punkto, palyginti su 2023 m., ir sudarė 10,0 procentinių punktų. Tačiau šis skirtumas tebėra didelis, o tai rodo, kad reikia toliau dėti politikos pastangas, jei ES nori sumažinti lyčių užimtumo skirtumą bent perpus, palyginti su 2019 m., ir ne vėliau kaip 2030 m. pasiekti 78 % užimtumo lygio pagrindinį tikslą.

7. 2024 m. darbo jėgos aktyvumo lygis (t. y. 20–64 m. amžiaus ekonomiškai aktyvių asmenų procentinė dalis, palyginti su palyginamu bendru gyventojų skaičiumi) ES toliau didėjo ir pasiekė naują rekordiškai aukštą lygį – 80,4 % (0,4 procentinio punkto didesnę, palyginti su 2023 m.).
8. 15–74 m. amžiaus asmenų nedarbo lygis ES 2024 m. šiek tiek sumažėjo (0,2 procentinio punkto) ir pasiekė naują rekordiškai žemą 5,9 % lygį, mažiausią nuo 2009 m. Be to, 2024 m. ES ilgalaikio nedarbo lygis (procentais, palyginti su ekonomiškai aktyvių gyventojų skaičiumi) toliau mažėjo ir sudarė 1,9 %, palyginti su 2,1 % 2023 m. ir 2,4 % 2022 m., o ilgalaikių bedarbių dalis, palyginti su visu nedarbo lygiu, taip pat sumažėjo (iki 32,2 % 2024 m., palyginti su 35,0 % 2023 m. ir 38,5 % 2022 m.). Nepaisant to, kad ilgalaikis nedarbas mažėja, kai kuriose valstybėse narėse jis tebėra įsigalėjęs ir dėl to didėja įgūdžių pablogėjimo, skurdo ir socialinės atskirties rizika.
9. 15–29 m. amžiaus jaunuolių nedarbo lygis ES 2024 m., palyginti su 2023 m., šiek tiek padidėjo – 0,2 procentinio punkto iki 11,4 % ir gerokai viršija bendrą nedarbo lygį, taigi išlieka dideliu iššūkiu. 15–29 m. amžiaus asmenų, kurie nesimoko, nedirba ir nedalyvauja mokymuose (NEET), lygis 2024 m., palyginti su ankstesniais metais, toliau mažėjo, nors ir nedaug – 0,2 procentinio punkto iki 11,0 %. Pagal Europos socialinių teisių ramsčio veiksmų planą ES turėtų siekti sumažinti 15–29 m. amžiaus NEET jaunimo dalį nuo 12,6 % 2019 m. iki 9 % 2030 m., visų pirma gerindama jų užimtumo perspektyvas, tokiu būdu taip pat prisidedama prie to, kad ne vėliau kaip 2030 m. būtų pasiektas 78 % užimtumo lygio tikslas.
10. Žvelgiant į ateitį, apklausos rodo, kad įdarbinimas ir darbo užmokesčio augimas lėtėja. Nuo praėjusio rudens Europos Komisijos užimtumo lūkesčių rodiklis, kuriuo apibendrinami vadovų užimtumo planai, šiek tiek sumažėjo. Remiantis Komisijos 2025 m. pavasario ekonomine prognoze, numatoma, kad užimtumo augimas ES sumažės nuo 0,8 % metinio užimtumo augimo greičio 2024 m. (1,0 % euro zonoje) iki 0,5 % šiais ir kitais metais tiek ES, tiek euro zonoje. Numatoma, kad šiais metais nedarbo lygis stabilizuosis, o 2026 m. pasieks naują rekordiškai žemą lygį.

11. Kalbant apie pažangos siekiant ES pagrindinių tikslų stebėseną, ES toliau sėkmingai siekia savo pagrindinio užimtumo lygio tikslo iki 2030 m., o siekiant pagrindinio tikslo suaugusiųjų mokymosi srityje padaryta pažanga yra nedidelė.
12. 2024 m. susiklosčius palankioms darbo rinkos sąlygoms, ES priartėjo prie savo užimtumo lygio tikslo iki 2030 m. – jis buvo tik 2,2 procentinio punkto mažesnis už 78 % tikslinę vertę. Remiantis 2024 m. metiniais ES darbo jėgos tyrimo duomenimis, septynios valstybės narės (daugiau, palyginti su penkiomis praėjusiais metais) jau viršijo savo nacionalinius tikslus iki 2030 m. (Slovakija, Airija, Nyderlandai, Estija, Danija, Čekija ir Lenkija). Be to, šešiose valstybėse narėse užimtumo augimas 2024 m. buvo didesnis nei jų atitinkamas vidutinis metinis rodiklis iki COVID-19 pandemijos (2013–2019 m.). Be to, dėl numatomo gyventojų skaičiaus mažėjimo daugumai valstybių narių, kad jos pasiektų savo nacionalinius tikslus, būtų reikalingas mažesnis minimalus metinis užimtumo augimas, nei laikotarpiu iki krizės.
13. Siekiant suprasti tikslų iki 2030 m. įgyvendinimo trajektoriją, svarbu išnagrinėti su įvairiomis gyventojų grupėmis susijusius rezultatus. Taip galima nustatyti grupes, kurių rezultatai yra prastesni nei vidutiniai ir kurioms politikos intervencinės priemonės gali padaryti didžiausią poveikį. Iš šios analizės matyti, kad padidinus įvairių grupių užimtumo lygius būtų galima tikėtis hipotetinės naudos, ypač kalbant apie galimybes pagerinti žemos kvalifikacijos darbuotojų (moterų ir vyrų) padėtį daugelyje valstybių narių tuo pačiu metu, kai valstybėse narėse didinami įgūdžių lygiai. Yra dar kelios valstybės narės³, kuriose reikėtų pagerinti vyresnio (55–64 m.) amžiaus darbuotojų, jaunimo (20–29 m.) ir ne ES piliečių (20–64 m.) užimtumo lygį. Jei būtų sėkmingai skatinama šiuo metu nepakankamai atstovaujamų grupių integracija į darbo rinką, tai galėtų padėti atsverti demografinių pokyčių poveikį darbo jėgos pasiūlai.

³ Kiekvienos valstybės narės ir pogrupio potencialas yra skirtumas tarp konkretaus užimtumo lygio ir atitinkamo ES vidutinio užimtumo lygio (arba trijų didžiausių atitinkamos gyventojų grupės užimtumo lygių vidurkio ES). Nacionalinis užimtumo lygis taip pat išreiškiamas kaip bazinio lygio procentinė dalis.

14. Remiantis naujausiais turimais suaugusiųjų švietimo tyrimo (SŠT) duomenimis, dalyvavimas suaugusiųjų mokymosi programose ES (išskyrus mokymą darbo vietoje) per pastaruosius 12 mėnesių pakilo nuo 37,4 % 2016 m. iki 39,5 % 2022 m.⁴ Norint pasiekti suaugusiųjų mokymosi tikslą iki 2030 m., ES lygmeniu dar reikės padaryti didelę pažangą, laikantis reikiamo užmojų lygio, kad Europa išliktų konkurencinga, novatoriška, įtrauki ir klestėtų vykstant didelėms transformacijoms, su kuriomis ji susiduria. Bendrai, norint pasiekti 60 % ES pagrindinį tikslą, iki 2030 m. dar būtinas padidėjimas 20,5 procentinio punkto. Šiuo tikslu reikia spręsti struktūrines problemas, *inter alia*, tokiose srityse kaip aktyvi darbo rinkos politika, švietimas ir mokymas, įgūdžiai ir mokymasis visą gyvenimą.
15. Dalyvavimas suaugusiųjų mokymosi programose skirtingose grupėse labai skiriasi – mažiau dalyvauja žemos kvalifikacijos asmenys, vyresnio amžiaus suaugusieji ir darbo rinkoje nedalyvaujantys asmenys; tai pabrėžia poreikį skatinti įtraukesnes galimybes naudotis mokymosi programomis, kad ES darbo jėgos įgūdžiai būtų nuolat atnaujinami. 2022 m. mokymosi programose dalyvavo 58,9 % aukštos kvalifikacijos suaugusiųjų, o žemos kvalifikacijos suaugusiųjų dalyvavo tik 18,4 %. Be to, mokymosi programose dalyvavo 49,5 % jaunuolių (25–34 m.) ir tik 29,9 % asmenų 55–64 m. amžiaus grupėje. Svarbu tai, kad 2022 m. mokymosi programose dalyvavo tik 26,8 % bedarbių ir 23,7 % darbo jėgai nepriklausančių asmenų, palyginti su 44,7 % dirbančiųjų.
16. Kalbant apie valstybių narių teminius prioritetus, 2025 m. URA nurodoma keletas svarbių iššūkių užimtumo srityje ir poreikis ateinančiais metais toliau vykdyti stebėseną. Nustatyta iššūkių dalyvavimo darbo rinkoje srityje, visų pirma konkrečių grupių, tokių kaip ne ES piliečių, jaunimo, vyresnio amžiaus asmenų ir žemos kvalifikacijos asmenų, dalyvavimo problema. Įgūdžių pasiūlos ir mokymosi visą gyvenimą srityje iššūkiai daugiausia susiję su įgūdžių pasiūlos ir paklausos neatitiktimi, įgūdžių ir darbo jėgos trūkumu, trūkumais, susijusiais su gyventojų išsilavinimu, žemu dalyvavimo mokymosi programose lygiu ir tuo, kad nėra integruotos mokymosi visą gyvenimą strategijos. Kalbant apie švietimo ir mokymo sistemas, pagrindiniai iššūkiai yra švietimo rezultatų priklausomybė nuo asmenų socialinės ir ekonominės padėties bei nuo to, ar asmenys yra migrantų kilmės, nepakankamas švietimo ir mokymo galimybių teikimas siekiant patenkinti darbo rinkos poreikius ir didelis ankstyvo pasitraukimo iš švietimo ir mokymo sistemos lygis.

⁴ Kalbant apie pažangos siekiant pagrindinių ir nacionalinių suaugusiųjų mokymosi tikslų iki 2030 m. stebėseną, Rodiklių grupė susitarė toliau naudoti suaugusiųjų švietimo tyrimą (neįtraukiant mokymo darbo vietoje) kaip duomenų šaltinį, siekiant įvertinti suaugusiųjų dalyvavimą mokymosi programose per pastaruosius 12 mėnesių ir apsvarstyti galimybę 2025 m., atlikus tolesnį SŠT ir darbo jėgos tyrimo duomenų skirtumų vertinimą, pereiti prie darbo jėgos tyrimo duomenų.

17. Kai kurioms šalims kyla iššūkių, susijusių su bedarbio pašalpų sistemų veikimu ir (arba) mokesčių ir išmokų sistemų poveikiu dalyvavimui darbo rinkoje (t. y. mažo darbo užmokesčio spąstai, nedarbo spąstai, neaktyvumo spąstai). Keliose valstybėse narėse viena iš problemų taip pat išlieka darbo rinkos segmentacija. Nustatyta papildomų iššūkių aktyvios darbo rinkos politikos srityje, pavyzdžiui, susijusių su valstybinių užimtumo tarnybų (VUT) veikimu ir dideliu ilgalaikio nedarbo atvejų skaičiumi. Kalbant apie lyčių lygybę, pagrindinė problema yra neišnykstantys lyčių užimtumo skirtumai, taip pat vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumai, o vieni iš svarbiausių spręstinių klausimų profesinio ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros srityje – priežiūros paslaugų teikimas bei naudojimas jomis.
18. Be to, analizėje nustatytos bendros ES „teigiamos pastarojo meto tendencijos“ ir „neigiamos tendencijos, kurias reikia stebėti“. Konkrečiai, URA akcentuojama keletas teigiamų pokyčių 2023–2024 m. laikotarpiu, pavyzdžiui, padidėjęs vyresnio amžiaus darbuotojų užimtumo lygis 17 valstybių narių ir 15 valstybių narių padidėjusi vidutinio ar aukšto lygio išsilavinimą turinčių suaugusiųjų dalis bei padidėjęs tretinį ar lygiavertį išsilavinimą įgijusių asmenų (30–34 m. amžiaus) skaičius. Be to, 13 valstybių narių stebimas padidėjęs užimtumo lygis (20–64 m. amžiaus asmenų), palyginti su bendru užimtumo lygiu, ir sumažėjęs lyčių užimtumo skirtumas. URA nustatyta ir keletas neigiamų tendencijų 2023–2024 m. laikotarpiu: 23 valstybėse narėse pablogėjo (t. y. padidėjo) nominaliosios vienetui tenkančios darbo sąnaudos⁵, be to, 14 valstybių narių sumažėjo naujai įdarbintų asmenų skaičius.
19. EMCO neseniai atliktas daugiašalės priežiūros darbas rodo, kad valstybės narės ėmėsi reformų tose politikos srityse, kurias URA nustatytos kaip prioritetinės. Nepaisant to išlieka didelių iššūkių, kurie taip pat atspindėti ir 2025 m. konkrečioms šalims skirtose rekomendacijose, kurios buvo išsamesnės nei ankstesniais metais, o tai žymi perėjimą nuo 2022 m. nustatyto susiaurinto požiūrio.

⁵ Nominaliųjų vienetui tenkančių darbo sąnaudų rodiklis buvo nustatytas bendroje vertinimo sistemoje (BVS) ekonominiame kontekste, kai didžiausią susirūpinimą kėlė ES ir valstybių narių kaštų konkurencingumo sumažėjimas. Tačiau pastaraisiais metais taip pat atsižvelgiama į kitus veiksnius, pavyzdžiui, į deramo darbo užmokesčio vaidmenį ir poveikį pasitenkinimui darbu, įgūdžių ugdymui, našumui ir ekonomikos augimui.

20. Labai svarbu toliau įgyvendinti veiksmingą aktyvios darbo rinkos politiką, visų pirma atsižvelgiant į didelį darbo jėgos bei įgūdžių trūkumą ir poreikį spręsti ilgalaikio nedarbo problemą. Diegiamos priemonės, kuriomis siekiama stiprinti NEET jaunimo ir asmenų su negalia integraciją į darbo rinką, be kita ko, toliau įgyvendinant sustiprintą Jaunimo garantijų iniciatyvą ir vykdant darbdaviams skirtas paskatas ir informavimo kampanijas. Nors valstybės narės deda intensyvesnes pastangas siekdamos tikslingiau taikyti aktyvią darbo rinkos politiką, be kita ko, skirdamos užimtumo subsidijas, ir stiprina VUT pajėgumus ir paslaugų teikimą, dar yra dalykų, kuriuos reikėtų toliau tobulinti. Taip pat pastebimi lyčių skirtumai, nes mažiau tikėtina, kad aktyvumo skatinimo priemonėse dalyvaus moterys. Todėl reikia toliau dėti pastangas siekiant išplėsti aktyvios darbo rinkos politikos aprėptį, visų pirma atsižvelgiant į žaliąją ir skaitmeninę pertvarką ir į demografinių pokyčių poveikį darbo rinkai.
21. Valstybės narės imasi veiksmų įgūdžiams bei gebėjimams stiprinti ir konkretiems iššūkiams švietimo ir mokymo srityje įveikti. Kelios valstybės narės pradėjo svarbias reformas, įskaitant mokymo programų modernizavimą ir mokytojo profesijos stiprinimą, tačiau jų poveikis dar nematomas. Be to, įgyvendinamos priemonės, kuriomis siekiama toliau plėsti kvalifikacijos kėlimo ir perkvalifikavimo programų prieinamumą, didinti tikslinę paramą darbo ieškantiems asmenims ir pritaikyti profesinio rengimo ir mokymo programas prie darbo rinkos poreikių. Vis dėlto daugeliu atvejų reikia intensyvinti šias pastangas ir stiprinti politiką, kuria būtų skatinamas darbo jėgos judumas, pritraukiami kvalifikuoti trečiųjų valstybių piliečiai, papildant ES specialistų rezervą, sprendžiamos pagrindinių ir skaitmeninių įgūdžių blogėjimo ir, kai aktualu, mokytojų trūkumo problemos.

22. Stebimas plataus masto įsipareigojimas šalinti institucinius veiksnius, įskaitant apmokestinimo ir užimtumo apsaugos teisės aktus, kurie dažnai lemia darbo rinkos segmentaciją, ir skatinti perėjimą prie neterminuotų darbo sutarčių. Taip pat įgyvendinamos priemonės, kuriomis į teisės aktus integruojamos naujos darbo formos, pavyzdžiui, mišrus darbas ir darbas per atstumą. Daugelyje valstybių narių tebėra daug ką tobulinti pereinant nuo darbo jėgos apmokestinimo prie kitų mokesčio bazių ir peržiūrint mokesčių ir išmokų sistemų struktūrą, kad būtų padidintas dalyvavimas darbo rinkoje ir skatinamas ilgesnis darbo laikas. Mokesčių ir išmokų sistemų struktūrą vis dar reikia tobulinti daugelyje ES šalių, kuriose ekonomiškai neaktyviems asmenims, bedarbiams, mažą darbo užmokestį gaunantiems asmenims ir antriesiems šeimoje uždirbantiems asmenims tebesama reikšmingų paskatų nedirbti. Ši prasta struktūra taip pat yra vienas iš veiksnių, lemiančių lyčių nelygybę darbo rinkoje, ir tai daro stiprią įtaką namų ūkių, ypač antrųjų šeimoje uždirbančių asmenų, darbo pasirinkimams.
23. Europos semestras tebėra viena iš veiksmingų koordinavimo priemonių skatinant tvarų ir įtraukų ekonomikos augimą, konkurencingumą, užimtumą ir tinkamą socialinę apsaugą bei socialinę įtrauktį. Svarbu tai, kad 2025 m. ciklas buvo pirmieji metai, kai buvo įgyvendinama nauja ES ekonomikos valdymo sistema, kurioje socialinis ir ekonominis atsparumas, įskaitant Europos socialinių teisių ramstį, yra nustatyti kaip vienas iš bendrų ES prioritetų. Atsižvelgiant į Komisijos 2025 m. pavasario ekonominėje prognozėje nustatytą ekonomikos vystymosi sulėtėjimo riziką, 2026 m. Europos semestro ciklo metu daugiausia dėmesio ir toliau turėtų būti skiriama tiek dabartinių, tiek naujai atsirandančių darbo rinkos uždavinių sprendimui. Jo metu taip pat turėtų būti remiamos žalioji ir skaitmeninė pertvarkos, reaguojama į demografinių pokyčių poveikį darbo rinkai ir prisidedama prie visa apimančio tikslo didinti ES konkurencingumą.

24. Užimtumo komitetas laukia būsimos iniciatyvos dėl Kokybiškų darbo vietų kūrimo gairių ir prašo Komisijos rengiant tiek Kokybiškų darbo vietų kūrimo gaires, tiek naująjį Europos socialinių teisių ramsčio veiksmų planą atsižvelgti į jo 2025 m. birželio mėn. EPSCO tarybai pateiktą nuomonę dėl darbo vietų kokybės aspektų. EMCO rodiklių grupė šiuo metu atnaujina esamą darbo vietų kokybės stebėsenos sistemą, kad ne vėliau kaip 2026 m. pirmąjį ketvirtį būtų nustatyta, kokie rodikliai yra tinkamiausi siekiant įvertinti atitinkamus politikos aspektus. Pagal šią sistemą į kitą Europos semestro ciklą turėtų būti įtraukta sistemingesnė darbo vietų kokybės stebėseną.
-